

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צ"א

עין משפט
גד מצוה

ל' א ב מיי פ"א מהלכות
מעשר הל' ב סמג עשין
קנה טו"ע קי' של' ספי'
סו:
ל' א ב מיי פ"י מהל'
גירושין הלכה ט
טו"ע אה"ע סימן טו
סעיף כ:

אמר רב ששת קנסא. ולא מצי לשנויי דמתניתין כרבי מאיר
דלומר (לעיל דף פה): מעשר ראשון אסור לזרים דגמר
מתרומה ור"ק מה תרומה מיתסרא לזונה אף מעשר כן דלפילו ר"מ
מודה דזונה לא מיתסרא במעשר דלא ילפי' מתרומה לגבי הא משום
דמה תרומה לא מיתסרה מתרומה
אלא צביאה דמיפסלה לכהונה אף
במעשר נמי לא מיתסרה במעשר
אלא צביאה דמיפסלה צה לזויה
דע"כ צרייתא דפריך מינה ר' מאיר
היא דלרבנן לא אינטריך למיתני
זונה אוכלת במעשר דמהיכא ס"ד
דמיפסלה אלא דואי לר"מ נמי שריא
אם לא מטעם קנסא דקאמר ושמא
לרבי מאיר דוקא מיתסרה באכילת
מעשר דקנסוה שמתשב כורה וזר
אסור במעשר אבל לרבנן לא שייך
לקנסה דלא גרעה מזר ומתני' ר"מ
היא אי נמי אפילו כרבנן דקנסוה
שלא ליתן מעשר לה אף על פי
שמותרת לאוכלו:

ב' שבן מציאתה ומעשה ידיה
דמזון הוא. דלא קניס וחסדי
קניס מה שאין מציאתה ומעשה ידיה
לבעל משום דליכא לה איזה וגם
מחוץ כך אין לה מזונות ומכל
מקום קאמר לקמן מדידה לדדיה
משום דקניס נשים מעשה ידיהן
עדופות ממזונותיהן:

הני דמחיים קנים. וא"ת כיון דר'
שמעון מודה דלריכה גט מזה
ומזה אלמא חיישין שמא וי גירשה
זה ונשא זה דבהי תלי טעמא כדלמר
לעיל (דף פח): מהאי טעמא גופיה
א"כ לא תתייבס שמא יאמרו גירש זה
ונשא זה ונמלא נשא גרושת אחיו
ואר"י דמכל מקום כיון דלא קניס
לאחר מיתה לא חיישין מידי דהוה
אנתקדשה ואחר כך צא בעלה
דמותרת לו:

ע"פ פי בית דין הוא דבעיא גיטא
ע"פ עדים לא בעיא גיטא.
וא"ת היכי מדקדק מזה דע"פ עדים
מותרת לחזור לרבנן לעולם אימא
לך דאסורה אע"ג דלא בעיא גט מידי
דהוה אנשאת ע"פ צ"ד לר' שמעון
דלמר אדי ואדי לא בעיא גט
ואפ"ה מודה ר"ש דנשאת בעד אחד
דמלא מזה ומזה ואר"י דאין ראייה
מדרכי שמעון לרבנן דלרבי שמעון
לית ליה קנסא דגט דשום מקום אבל
רבנן דקנסו להריכה גט מזה ומזה
בעד אחד אם איתא דהוה קניסין
צ"ב עדים הוה בעיא גיטא ומכלל
בעיא גט שמע מינה דלא קנסוה
בשני עדים ומותרת לחזור:
רבינא

פשיטא. זונה היא: לזויה שנסתת. וחיישין שמא נבעלה לעוול
כוכבים: או שנבעלה בעולם זונה. כגון לעוול כוכבים ועד וחלל
וכל הנך דלמר באלמנה לכו"ג. (לעיל פח). דמפסלה צהו צה כהן מתרומה
גבי זויה לא פסלי ממעשר: כתרומה דרבנן. דאילו בתרומה דלזרייתא
לא אינטריך למיתני דכיון דקנסוה
למעשר כ"ש מתרומה: כפוסה מאי
עבידה. הא תנן צרישא אין לה
כתובה: כפוסה בנין דיקרין. דתנן
בכתובות (דף נב): כתובה בנין דיקרין
(ג) דיהוין ליכי מינאי אינון ירתין
כסף כתובתיך יתר על חולקהו דעס
אחורון ואם מתה בחייו ונשא שניה
וילדה לו ומת הוא בני שניה אפי' הן
נקבות נוטלין כתובה אמן כחזו גמור
שהרי נתאלמנה מאזיבין ובני ראשונה
אם יש זכרים נוטלין כתובה אמן
ואף על גב דמתה בחייו דרבנן תקון
כתובה בנין דיקרין כדי שיקפון אדם
ויסן לבתו כזנו. והכא לא שקלי
יורשין דילה כתובה בנין דיקרין אלא
בני הכשרה נוטלין כתובה אמן
והשאר חולקין בשוה: ולא מייבס
מדרבנן. דרבנן קנסוה: אחיו של
שני חולץ מדרבנן. דמדלזרייתא לא
רמיא קמיה ורבנן הוה דלזכרונה
חליצה משום גזירה שמא יאמרו
גירש זה ונשא זה כדלמרנן לגבי
גט: צביאה דעיקר איסורא לא
קניס. דקמני צביאה קונה אותה
לפטור לרמה: הני דיפסלה הוהיל
ואיכא למימר אחי לקיומה הוהיל
ונוהג צה מנהג נשים ואפי' הכי לא
קניס כ"ש כתובה דהוה תחלת גירושין
כי שקלה כתובה: דמתני. צחי
בעלה: נשאת של' ברשות. רבי
שמעון קאמר לה: דקמייפא.
צביאה או חליצה כו' דנשאת בעד
אחד: מכלל דפליגי. רבנן עליה
דר' שמעון דקניסא דנשאת בעדים:
על עריות. שאמרו שהן ערוה אין
לריכות גט ממנו אם ניסת למי שהיא
ערוה עליו: חוץ מאשש איש
שניפס. בעד אחד ע"פ צית דין
דלזכרונה רבנן גיטא כדלמרנן דמתני:
לא בעיא גט. דלזכרונה היא:
עשו כהוראסן. הורוה לנישא בעד
אחד: כודון איש באשה. כהבא כודון
על אשת איש ונאסרה על בעלה:
כשגגה איש באשה. ולא נאסרה:
אידי ואידי לא בעיא גט. מדקא
מדמי ליה לזדון ולשווג: אלא לאו
רבנן היא. ושמע מיניה בעדים מודו:
לעולם רבי שמעון היא. הך קמייפא
דקמני חוץ מאשש איש כו': כוונת
איש באשה. כפנייה שנתכוון לקדשה
דבעיא גיטא: כשלא כוונת. ככא
על הפנויה שלא לשם קדושין:
לענין איסורא. ולעולם דקא ס"ד
מעיקרא כודון איש באשה איש
ומיהו לענין גט לא קמיירי דלע"ג
דמדמי לה לזדון בעיא גיטא:
ולא

פשיטא בת לוי מן המעשר איצטריכא ליה
ובת לוי מן המעשר מי מיפסלא בזנות והתני'
(א) לזויה שנשבת או שנבעלה בעילת זנות
נותנין לה מעשר ואוכלת אמר רב ששת
קנסא: בת כהן מן התרומה: אפי' בתרומה
דרבנן: ואין יורשיו של זה ויורשיו של זה
יורשין כתובתה וכו': (ב) כתובה מאי עבידתה
אמר רב פפא כתובת בנין דיקרין פשיטא
מהו דתימא לדידה דעבדא איסורא קנסוה
רבנן לזרעה לא קנסו רבנן קמ"ל: אחיו של
זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין: אחיו של
של ראשון חולץ מדאורייתא ולא מייבם
מדרבנן אחיו של שני חולץ מדרבנן ולא
מייבם לא מדאורייתא ולא מדרבנן: ר' יוסי
אומר כתובתה על נכסי בעלה וכו': אמר רב
הונא בתרא מודו לקמאי קמאי לא מודו
לבתרא ר' שמעון מודי ליה לר' אלעזר דמה
ביאה דעיקר איסורא לא קניס וכ"ש מציאתה
ומעשה ידיה דממוניה הוא ור' אלעזר לא מודי
ליה לר' שמעון מציאתה ומעשה ידיה דממוניה
הוא לא קניס אבל ביאה דאיסורא הוא קניס
ותרוייהו מודו ליה לר' יוסי דיתבא תותיה
לא קניס וכל שבן כתובה דלמשקל ומיפק
קאי ורבי יוסי לא מודי להו כתובה דלמשקל
ומיפק הוא דלא קניס אבל הני דיתבא תותיה
קניס רבי יוחנן אמר קמאי מודו לבתרא
בתרא לא מודו לקמאי ר' יוסי מודי ליה לר'
אלעזר כתובה דמדרידה לדידה לא קניס וכ"ש
מציאתה ומעשה ידיה דמדרידה לדידה ור'
אלעזר לא מודי ליה מציאתה ומעשה ידיה
הוא דמדרידה לדידה לא קניס אבל כתובה
דמדרידה לדידה קניס ותרוייהו מודו ליה לר'
שמעון ומה הני דמחיים לא קניס ביאה
דלאחר מיתה לא כ"ש ור' שמעון לא מודי
להו ביאה הוא דלאחר מיתה לא קניס אבל
הני דמחיים קניס: נשאת שלא ברשות וכו':
(ג) אמר רב הונא אמר רב הכי הלכתא א"ל
רב נחמן ג' גנבא וגובי למה לך אי סבירא לך
כרבי שמעון אימא הלכה כרבי שמעון
דשמעתין כרבי שמעון קאזלה וכי תימא אי
אמינא הלכה כרבי שמעון משמע אפילו
בקמייתא אימא הלכה כר' שמעון באחרונה
קשיא א"ר ששת (ד) אמינא כי ניים ושכיב רב
אמרה להא שמעתתא (ה) הלכה מכלל דפליגי
מאי הוה לה למיעבד מיאנאם אנסה ועוד תניא

כל עריות (ו) שבתורה אין צריכות הימנו גט
ב"ד על פי בית דין הוא דבעיא גיטא על פי עדים לא בעיא גיטא מני
אילימא רבי שמעון על פי בית דין מי בעיא גט והתניא ר' שמעון
אומר עשו ב"ד בהוראתן כודון איש באשה על פי עדים כשגגת איש
באשה אידי ואידי לא בעיא גט אלא לאו רבנן היא לעולם רבי שמעון היא
ותרין הכי ר"ש אמר עשו ב"ד בהוראתן ככוונת איש באשה [ובעיא גט] על
בהוראתן כודון איש באשה [ולא בעיא גט] רב אשי אמר לענין איסורא קתני והכי קאמר עשו ב"ד
בהוראתן כודון איש באשה ומיתסרא על בעלה על פי עדים כשגגת איש באשה ולא מיתסרא על בעלה
רבינא

(א) [בכורות מו.],
(ב) כתובות נה. א [לעיל
פח. ד] [כתובות יט. ב"ב
קנה. א] (ג) [לעיל דף ע"ג,
ו] [שבת מו. ק"ו: וש"נ,
ו] [לעיל פח.].

הגהות הב"ח
(א) גמ' כל עריות שאמרו
אין לריכות הימנו גט:
(ב) רש"י ד"ה כתובת בנין
דיקרין וכו' דיקרין בנין
דיקרין דכיון לבי מינאי:
(ג) תוס' ד"ה הני וכו'
שמא יאמרו גירשה זה:

מוסף רש"י
נותרין לה מעשר. מעשר
ראשון שנאכל לזויה
(בכורות מו.). כתובת בנין
דיקרין. ויכי קאמר ממה
היא חמי שניהם וירשה
הם, אין גניס שיש לה מזה
ומזה נוטלין כתובה אמן
כנין דכין כשכין לחלוק
בנכסי אביהם אלא חולקין
בשוה (כתובות נב.).